

An abstract painting depicting a forest scene. Several dark, vertical, textured tree trunks stand in the center. The background is a mix of dark blue, grey, and brown tones, with some lighter, pinkish-white areas visible through the trees. The foreground is dominated by a bright, yellow-green, textured area that looks like a forest floor or a body of water. There are some small, orange, dot-like marks scattered throughout the scene.

Østerlide
Kilden

Østerlide: Ulrik Ibsen Thorsrud,
Liv Ulvik, Andreas Haddeland
Photo: Ingvil Skeie Ljones

Haugebonden

*Traditional tune as relayed by
Ida Daae from Sogn, Norway*

I fjor budde eg på kvitan sand
og lekte med laksespore
Men no bur eg på høgan strand
og spela gullterning over bordet
*Hvi lyder i på bonden, og kor han
dansa derinne*

Og alltid har eg rodd fisken
med deg
Og alltid brukt båtane dine
Men aldri har du fått båtsleige
utav meg
Dy tykkje vel det lengje va bie

Å gakk du deg ut i styrebakrom
Og ut i styrebakrosa
Å der skal du finne forgylden skrin

Og lykkjelen står uti låsa
Å der skal du finne ein silkeduk
så fin
At maken du aldri kan finne
Og den hadde Lindelina datter mi
Den ti ho va festekvinne

I kveld er det julkveld for
grannen min
Vi skulle oss litevetta kosa
I morgo kjem han Gullstein
magen min
Med skipet som vi skulle losa

Men det vil eg seie deg
grannbonden min
Du tukte inkje gutane dine
For kver den einaste jule-julenatt
Så tura di på haugane mine
Og hadde det kje vore for
han Gullbrands skuld
So skulle dei lange møst live

*Medieval ballad. In a burial
mound on a farm, the first
owner of the farm is buried in a
ship together with his wife and
daughter. On Christmas eve the*

dweller of the underworld can communicate with the living, and in this ballad the farmer in the burial mound offers gifts to the current farmer, to pay for chartering a ship.

Gjeterjenta

Traditional tune as relayed by Walter Johansen, Norway

Jag er en fattig flicka som vallar
dagen lang
I skogen får jag vandra og
høra fågelsang
Ja da blåser jag i hornet en
munter melodi
Så alle skogens fåglar så
lystig stemmer i

Ser du den klara bekken som
sakta rinner fram
Der får jag gå og vatna og gjeta
mina lam
Og da blir det som dom seier,

vi to vi ero enn
som delar sorg og glede til
både tjukt og lennt

Ja nå er høsten kommet og vintren
nermar seg
Jag stundar efter våren, den
återkomma må
Så jag får ut og vandra i skogens
djupa hell
Og mina får og gjeter jag vatnar
varje kvell

Traditional song from the Norwegian Travelling people. A poor shepherd girl is guarding her flock of sheep in the forest, playing her horn and singing this happy song with a hint to a young boy of where she can be found every day, when watering the flock.

Kilden

Traditional religious tune as relayed by Ragnar Vigdal from Luster, Sogn, Norway

Jeg vet om en kilde som ingen
kan tømme
og ut fra den rinner der levende
strømme
Så kom da enhver som et beger
kan trenge
Men kom uten penge, og dryg
ei for lenge

Den kilden er Jesus den
kjærlige, gode
Med liv og med fred og med
sannhet og nåde
Så kom da og styrke deg det
vil jeg deg råde
Men kom uten penge, og dryg
ei for lenge

Et kar til å øse med har du
i bønnen
Gud Fader deg hører i navnet
til sønnen

Det evige livet av nåde er lønnen
Men kom uten penge, og dryg
ei for lenge

Så kom da og tvette deg i renhetens
kilde
Men skynd deg for ellers det kan
bli for silde
Den evige frelse du må ei forspille
Men kom uten penge, og dryg
ei for lenge

Religious folk tune. Ragnar Vigdal propagated the musical heritage of the Haugean movement, a Christian Pietist movement that emphasized the personal relation to God. They performed home services, where singing played an important part. Their singing style was slow, sincere, and rich in ornaments. "Kilden", meaning "The source", is a symbol of Jesus.

Kveitevisa

*Traditional tune as relayed by
Edvard Ruud from Elgsnes,
Troms, Norway*

De rodde seg ut på Vestislag hav
De rodde seg ut
De rodde så tidlig det grydde
qv dag
Å båra ho bryte så vide

Han Knut han tok på seg si gamle
skinnbrok
Då kjent han skinnbarlig kor kveita
ho tok

E dreg no ei kveita og har ikkje salt
E dreg no ei kveita og har ikkje tre

Å kjære deg Jakop, du hogg og
vær vess
Her e nefør bordet et godt stykkje fesk

Å kjære deg Jakop, far ikkje med
vesk
Du ska nu vel få deg et godt
stykkje fesk

Han Jakop han høgde, og det
remna ut
Då datt han i skolten oppå
han Knut

I auan va kveita så brei som en mei
Han Knut ble i auan så grå som
en sei

Så rodde de opp te Ragnhild
sitt naust
Der for spikjematen de skull ha
i haust

Ho Ragnhild kom ned med rokk
og med tein
Ho la til han Knut over hans
nakkebein

Å kjære mi Ragnhild, vær ikkje
så vrei
Før vesst kan æ gje deg ei halv
tynna sei

Ja, seien e god men du veit han
e tørr
Å kolla på kveita går jamhøgt
med smør

*Jocular ballad. Two fishermen
row out at dawn, and things get
caothic when they get a large
halibut on the hook.*

Riddaren

*Traditional song as relayed by
Walter Johansen, Norway*

Riddaren red seg i grønskande
lund
For å høra småfåglarnas sang
Og der fikk han høra en harpa
som klang,
Og dertil en flicka som sang

Han steg av sin fåle så stolt og
så from
Før at helsa sin skjøna Guds fred
Han helsade sin møyne og hon
sagde så her
Varsågod utpå tuvan sitt ned

Han sette seg nå utpå tuvan
så skjøn
Og han bad henne spela en song
Du er ung du er vakker, elskverdig
og god
Ja du ska bliva min make så fin

Men da brast hon i tårar, forlåt
lilla venn
Jag er blind jag har mistat mitt syn
Jag kan inte skilja från natt eller
dag
Ej se solen gå ned bakom skyn

Men om du er blind eller om du er
lam
Likavel skal du bliva min brud
Ja hem skal du føras og smykkas
som brud
Ja du skal bliva min make så fin

Dom sette seg bort under bjørken
så skjøn
Og dom bad til den himmelske
Gud
Får jag skåda ditt åsyn ja da bliver
jag så glad
Og se flickan fikk åter sitt syn

Traditional song from the Norwegian Travelling people. A knight falls in love with a young maiden who sings and plays the harp beautifully. She is blind, and therefore assumes he will turn her down, but his love is real, and as they make a prayer together the girl miraculously regains her sight.

Målfrid mi fruve

Traditional tune from Aurskog, Akershus, Norway

Hva er det for en gangar grå
Målfrid mi fruve
Hver morgen for din port mon stå?
Tore lill, Tore ligger og lur

Nei det er ingen gangar grå
Det er moders melkefår

Hva er det for et barneskrik
Hver morgen høres fra buret ditt?

Nei det er inget barneskrik
Det er bare gullharpen min

Kjenner du den gule lokk,
Som henger ved min sadelknapp?

Og kjenner du den hvite arm,
Som henger ved mitt sadelband?

Å ja, så vel jeg kjenn den må,
I fjorten år jeg på den lå

Hun drakk ham til med to glass vin
Hun stakk ham med hans eget sverd

Ligg nå der for hund og ravn
Som så forræder min festarmann

Medieval ballad. Målfrid has a secret lover. Her secret is exposed by a servant girl, and she is confronted by a man. She denies all, and has good explanations for every accusation he presents her with. When the man shows her a lock of hair and a severed arm, at last Målfrid must admit she

knows that arm; she has lain on it for fourteen years. She invites the man in, serves him wine, and proceeds to stab him with his own sword.

Harpo

Traditional tune as relayed by Andres Lavik from Vaksdal, Hordaland, Norway

Dar va to systrer i Lindbjørglund
Brureftan kveld
Ei go og fager, ei ljot og vond
Dei skuggar fell
Og tagnar gjere dan fuglasong

Vondsyster tala te syster ljøs
Tung sorgi fell
No vilja me fara te elvaros
Dan ljose kveld
Dei fuglar kvitra sin beste song

Kva skal me gjera ved elvarå
Brureftan kveld
Me hev inkje no noke klede å två

Og skuggar fell
Og tagna gjere dan fuglasong

Me vilja två oss kvita
Og ve to syster so lika

So gjekk dei seg ut på laugarstein
Å Herre min
Dan yngste ottadest inkje mein
I kvelden fin
Syng vårens fuglar sin beste song

Ho rette opp si kvite hand
Å Herre min
Å goda syster hjelp meg i land
I våren fin
Syng adle fuglar sin beste song

Visst aldri hjelper eg deg i land
Å Herre min
Men eg vil hava din festarmann
Um soli skin
Syng nattfuglar ingjen fager song

I eikjelunden ved systerbekk
To ferdamenner sin nattverd fekk

Då morgomaten dei on gla på
Då fekk dei likje på sanden sjå

No morgo-vegjen vår lenger fell
Dei talast ved
So må me vigsla da jord i kveld
Og kvilefre
Her siklar bekkjer og bylgjor syng

På liljekransar ved krossen låg
Å herre min
Dan venaste harpo nokon såg
I kvelden fin
Syng vårens fuglar sin beste song

I harpestrækjen var gøymd ei sál
Å herre min
Og strengjene taka mannamål
I kvelden fin
Syng vårens fuglar sin beste song

Dei sveipte dan harpo utav skinn
Og gjekk seg i brudlaupsstovo inn

Dar sette dei seg i dørågått
Seg vilja de lya på harpelåt?

So tala strengen dan fyste
Dan bruri ho er mi syster

Frå aurom strengjen vart spele
Dan brudgommen er min bele

So song da frå den tredje streng
I loftet ventar mi bruraseng

På elvi ho ut meg spente
da svara frå strengjen dan femte

Då tala bruri va raud som blo
Brureftan kveld
Kast ut dan harpo, ho gjeve uljo
I kvelden fin
Men då va tagna all fuglasong

Men brudgommen kadla på
syenar tolv
Å Herre min
Gange ut i skogjen og byggje
eit bål
I kvelden fin
Men då va tagna all fuglasong

Men harpo vart upp i loftet sett
Å Herre min
På Lindbjørgsystema dar ho gret
I kvelden fin
Men då va tagna all fuglasong

Medieval ballad. This ballad
about two sisters exists in many

versions both in Norway and
several other countries. One sister
pushes the other into the river out
of jealousy. She wants her sister's
fiancé, and to take her place at
the wedding that will take place
the following day. When the dead
sister's body is found by travelling
pilgrims, she turns into a harp who
sings the truth. The pilgrims bring
the harp to the wedding, and the
evil sister's deed is revealed.

All arrangements by Østerlide

Liv Ulvik - vocals
Andreas Haddeland - guitars / rubab
Ulrik Ibsen Thorsrud - percussion

